

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 16.

V Trstu, 12. avgusta 1899.

Letnik III.

Presenečenje.

„Le drči mi, drči mi, lahko kolo,
po beli in ravni tej cesti;
oj, skoro počila si bova sladko,
saj peljeva zdaj se k nevesti.

In zopet hitreje vrti se kolo,
že sredi je znane vasice,
med drevjem se hladnica črta lepo
tam drago spet v gledal bo lice....

V objemu tam družega dekle sedi,
ljubeče ji lica žarijo —
kot njemu smijala nekdanje so dni,
zdaj temu se ustna smeji....

Kako bo radosten tam najin sprejem
ko v hišico bova dospela:
dekletce vrjelo ne bode očem,
da daljo sva to preletela!

Lahkoten ponese ga tjakaj korak,
kjer pisane cvetke cvetejo;
a hipno premine občut ga sladak,
kaj neki oči mu zazrejo?

Zorana.

Ne čakaj srčeca, dekle....

Ko vrne iz daljin se spet
v okrilje rodnih trat,
obljubil devi je v spomin,
prinesiti srček zlat....

Ne čakaj srčeca, dekle,
tujine so lepe! —
Kako lahko se v njih zgubi
še lastno mu srce! —

Zorana.

